

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-234/13

Priština,

11. februar 2015. godine

U postupku

P. Đ. B.

Žalilac

Žalbeno veća KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Elka Filcheva-Ermenkova, predsedavajući sudija, Esmā Erterzi i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/154/2012 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA30014), od dana 06. juna 2012. godine, nakon zasedanja održanog dana 11. februara 2015. godine, donosi sledeće

PRESUDA

Odbacuje se kao neosnovana žalba P. Đ. B. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/154/2012 od dana 06. juna 2012. godine, u delu koji se odnosi na spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA30014, zbog nedostatka pravnog interesa.

Proceduralni i činjenični siže:

1. Dana 20. februara 2007. godine, podnosilac zahteva, Đ. P. B. podneo je imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), kojim je potraživao pravo svojine i ponovni posed parcela pod brojevima 737, 738, 739 i 740/1, u površini od 4ha 53ar 57m², upisane u posedovnom listu br. 518, katastarska zona Zrze, Opština Orahovac. On tvrdi da je vlasnik 1/3 idealnog dela imovine u zahtevu u Zrce, koju je nasledio od svog oca P. S. B., nakon završetka ostaviskog postupka. On je izjavio da je izgubio imovinu usled okolnosti koje su se dogodile tokom oružanog sukoba na Kosovu u 1998/99. godini.
2. Kako bi podržao svoj imovinski zahtev, Đ. P. B. (u daljem tekstu podnosilac zahteva) podneo je kopiju posedovnog lista br. 518, za katastarsku zonu Zrze, izdat dana 29. avgusta 2002. godine, od strane Odeljenja za katastar i nepokretnu imovinu Opštine Orahovac, koji nabroja katastarske parcele u zahtevu pod brojevima 737, 738, 739 i 740/1.
3. Dana 30. avgusta 2010. godine, Izvršni sekretarijat KAI je obavestio potencijalne treće strane u vezi podnetog imovinskog zahteva putem objavljivanja u Listu za obaveštenje br. 7 i Biltenu UNHCHR kancelarije za imovnu.
4. Dana 10. oktobra 2007. godine, KAI je pozitivno verifikovala posedovni list br. 518, dostavljen od strane podnosioca zahteva. Izvršni sekretarijat je *ex officio* ustanovio da su obe parcele bile upisane na ime nekoliko su-vlasnika, naslednika P. S. B.
5. Niko nije odgovorio na imovinski zahtev. Imovinski zahtev je bio nesporan.
6. Prethodno, KIZK je Rezolucijom KPCC/RES/19/2010 od dana 12. maja 2010. godine, poništila odluku KPCC/D/A/3/2007, od dana 07. novembra 2007. godine, pošto Izvršni sekretarijat nije pravilno obradio zahtev jer imovina u zahtevu nije fizički identifikovana i nije valjano obaveštena.

7. Odlukom KPCC/D/A/154/2012, od dana 06. juna 2012. godine, Komisija za imovinske zahteve Kosova (KIZK) je odlučila da je podnosilac zahteva bio vlasnik 1/3 gore navedenih katastarskih parcela pod brojevima 737, 738, 739 i 740/1. KIZK je u odluci naglasila sledeće “*[...imovinski zahtevi obuhvaćeni ovom odlukom su nesporni te Izvršni sekretarijat nije ex officio pribavio dokaze koji bi opovrgnuli pretpostavku svojine. Kao posledica toga, Komisija je zadovoljna da dostavljeni dokumenti dokazuju svojinu podnosioca zahteva nad imovinama u zahtevu ...]*”.
8. Odluka je uručena sinu podnosioca zahteva dana 07. novembra 2012. godine. Dana 12. avgusta 2013. godine, P. Đ. B., podneo je žalbu nakon smrti njegovog oca (podnosioca zahteva).

Navodi žalioaca:

9. Sin podnosioca zahteva, P. Đ. B. (u daljem tekstu žalilac) žalio se na celokupni odluku KIZK i navodi da je podnosilac zahteva bio vlasnik imovina u zahtevu. Dodatno, u priloženoj izjavi [(ovo je identična kopija KAI spisa predmeta KPA30017 (GSK-KPA-A-235/2013) i KPA90744 (GSK-KPA-A-236/2013)] kao sastavni deo žalbe, se odnosi na nepokretnu imovinu upisanu u posedovnom listu br. 518 i certifikatu o pravima nad nepokretnom imovinom UL-71510033-00518, izdat dana 03. jula 2012. godine, od strane Opštine Orahovac, gde su među ostalim imovinama nabrojane i parcele u zahtevu pod brojevima 737, 738, 739 i 740/1, žalilac navodi da je od 1932. godine njegov deda P. S.B. (u daljem tekstu: Nosilac imovinskog prava (NIP)) bio vlasnik imovina u zahtevu. On je dodao da je nosilac imovinskog prava bio pod pritiskom i pretnjom da proda parcele u zahtevu; te je prema tome, kupoprodajni ugovor OV.br.129/67 između nosioca imovinskog prava i Opštine prinudno zaključen dana 14. juna 1967. godine. Žalilac je takođe izjavio da su podnosilac zahteva i njegova braća, kao naslednici nosioca imovinskog prava, podneli tužbu pred Opštinskim sudom u Orahovcu, gde su od Suda tražili da poništi ovaj kupoprodajni ugovor i njih proglasi svakog vlasnikom 1/3 idealnog dela. Što više, on je izjavio da je Opštinski sud u Orahovcu odlukom P.br.165/97 od dana 29. septembra 1997. godine, poništio gore navedeni kupoprodajni ugovor i potvrdio da su podnosilac zahteva i njegova braća, kao naslednici nosioca imovinskog prava, su-vlasnici svaki po 1/3 idealnog dela imovine u zahtevu.

Pravno obrazloženje:

Prihvatljivost žalbu:

10. Žalba žalioca se odbacuje kao nedozvoljena.
11. Iz spisa predmeta rezultira da je podnosilac zahtev tražio da se ustanovi njegovo svojinsko pravo nad imovinom u zahtevu. KIZK je odlučila u njegovu korist i potvrdila da je podnosilac zahteva vlasnik 1/3 idealnog dela imovine u zahtevu i prihvatila ponovni posed (vidi član 11.2 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079). Komisija je odlukom u potpunosti odlučila šta je podnosilac zahteva tražio. U smislu odredbi članova 14. 15. i 16. UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, žalilac može zatražiti od KAI izvršenje odluke.
12. Pošto je imovinski zahtev u potpunosti prihvaćen, žalilac koji je pravni naslednik podnosioca zahteva, nema pranog interesa u ulaganju žalbe. U smisli člana 186.3 Zakona o parničnom postupku, žalba se odbacuje kao nedozvoljena ako lice koje je podnelo istu nema pravni interes u ulaganju žalbe.
13. U smislu gore navedenog i na osnovu člana 186. stav 3. Zakona o parničnom postupku, odlučeno je kao u izreci ove presude na osnovu člana 13.3. pod-stav (b) UNMIK Uredbe zamenjene Zakonom br. 03/L-079.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i primenljiva te se ne može napasti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX predsedavajući sudija Sylejman Nuredini, sudija

Esma Erterzi, EULEX sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar